

ströplatser långt bak i salongen

Det var länge sen de släckta lamporna kunde skydda dem från det oundvikliga, mörkret hade öppnat för tankar de hemlighöll för varandra. Båda visste ändå. Fame, sprit och galna nätter hade varit deras räddning länge nu. Kvar fanns bara yta, en teaterscen de snart skulle kliva av utan applåder från sålda ströplatser långt bak i salongen.

En gång hade ljuset varit tätt och fyllt av åtrå när de älskade mitt på planen med utsålda läktare, dånande jubel från huliganer på vipläktaren. Utan blygsel, rädslor och kroppsnojoj. Alla tankar tåldes tänkas under bar himmel, en kyss är alltid en kyss är alltid en kyss, regnet faller sakta. Den tår i ögonvrån som fälldes var en salt önskan om en himmel som alltid skulle vara hel.

Båda såg åt andra håll när nätterna blev för galna, spriten för stark och svagheten blev deras fall när de inte valde varandra om och om igen.

Under en himmel som aldrig kunde lagas av ljuset i de nu åter tända lamporna.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kerstin skriver med Poeter.se id #39369 innehar upphovsrätten